

РЕШЕНИЕ

№ 2350

гр. София, 11.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав,
в публично заседание на 29.03.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **3675** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство по делото е по реда на чл.145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на Х. С. срещу мълчалив отказ за издаване на разрешение за продължително пребиваване на член на семейството на гражданин на ЕС на Дирекция "Миграция" при МВР. Жалбоподателят поддържа, че до последно посочената във временното му удостоверение дата 04.01.2019г. органът не се е произнесъл, с което е формиран мълчалив отказ, засягащ правната му сфера. При проверки на гише по преписката не са му давани сведения, че производството е прекратено, не му е осигурен преводач за уведомяване, не били налице основания за връчване по реда на чл.61, ал.1 във връзка с чл.18аот АПК .

От Дирекция "Миграция" прилагат заповед за прекратяване на производството Заповед № 5364з-2437/18.12.2019 г. и твърдят, че не е налице мълчалив отказ, както и че посочената заповед е законосъобразна. Жалбоподателят оспорва посочената заповед да му е връчена.

Представителят на СГП счита жалбата за неоснователна и че следва да се отхвърли.

Съдът установява следното:

Видно от изпратената административна преписка на 04.10.2019г. жалбоподателят Х. С., гражданин на И., е подал заявление с вх.№ 53011 до Дирекция „Миграция“-МВР за издаване на разрешение по реда на чл.9а от ЗВПНРБГЕСКНБГЧТС за пребиваване на член на семейство на гражданин на ЕС. Към заявлението са представени копие на

паспорт, копие на удостоверение за пребиваване на гражданин на ЕС на Ч. М. С., гражданство Великобритания, документ за раждане, декларация от майката относно издаване на виза и акт за смърт на бащата (без превод) представено е заявление от Д. М. и нотариален акт на същата като собственик на апартамент в кв.Б., договор за наем между Д. М. като наемател и Ч. М. С. като наемател от 26.09.2019г. и декларация по чл.20а от ЗВПНРБГЕСКНБГЧТС от Д. М. за съгласие, че изброените лица сред които Ч. М. С. да бъдат адресно регистрирани на посочения адрес и да ползват имота, отдаден им от нея възмездно под наем. В заявлението е посочил, че иска да му бъде предоставено право на пребиваване поради това, че чичо му пребивава в България, полага грижи за него като негов племенник.

Във връзка с издаденото заявление е изготвено уведомително писмо рег.№ 5364000-19190/10.10.2019г. с указание, че към заявлението следва да бъде предоставен нотариално заверен препис, снет от оригинала на документ, който да удостоверява, че Х. С. е член на семейство на гражданин на ЕС, придружен с превод на български език и документи, удостоверяващи адрес на пребиваване съгласно чл.20а, ал.2 от ЗВПНРБГЕСКНБГЧТС. Писмото е публикувано на интернет страницата на Дирекция „Миграция“ МВР на 22.11.2019г. До 18.12.2019г. не са били представени исканите документи.

По административната преписка е приложено уведомление от 18.11.2019г. Д. М. до Дирекция „Миграция“, че прекратява договора за наем, описан по горе, с чуждите граждани, тъй като те не го използвали за живеене, а само да се легализират, лицата не били влезли никога в имота.

Издадена е Заповед № 5364з-2437/18.12.2019 г. от директора на Дирекция „Миграция“ за прекратяване на производството по заявление за издаване на разрешение за пребиваване по чл.9а от ЗВПНРБГЕСКНБГЧТС на Х. С., [дата на раждане], гражданство И.. Като мотиви на заповедта е посочено, че по повод изготвеното уведомително писмо до заявителя с указание да представи съответните документи, каквито не са представени и не са отстранени допуснатите непълноти на основание чл.56, ал.2 във връзка с чл.30, ал.2 от АПК е прекратено административното производство по заявлението на жалбоподателя. Заповедта е съобщена по реда на чл.61 от АПК.

По делото е разпитана свидетелка М. К. С., която посочва, че е адвокат на съпругата на чичото на жалбоподателя. Дава сведения, че подала заявление на съпругата на чичото и проверявала лично по двете заявления (и това на жалбоподателя) през декември 2019г. в Дирекция „Миграция“. Нямала пълномощно за жалбоподателя, но при представяне на паспорт и талонче, давали информация на гише, че се работи по преписката. Проверявала и март, но нищо не казали. Талончето на жалбоподателя изтичало през януари. Когато ходила да проверява заповедта за прекратяване на производството я нямало отразена.

При така установеното от фактическа страна съдът намира следното от правна страна: В случая жалбоподателят твърди, че е налице мълчалив отказ по заявлението му, като отрича надлежно връчване на заповедта за прекратяване на производството, не прави възражения срещу заповедта, а се фокусира върху ненадлежното връчване. Не представя доказателства в подкрепа на заявлението, каквито са изискани от органа, преди да прекрати производството.

Ответникът пък отрича да е налице предмет на делото, мълчалив отказ по заявлението, предвид прекратяването на производството, което излага подробно

доводи, че е законосъобразно.

Съдът стигна до извода, че в случая като правна последица за производството по заявление на жалбоподателя е налице изричен отказ по заявлението му по смисъла на чл.12, ал.6 от ЗВПНРБГЕСЧТС, обективиран в посочената Заповед № № 5364з-2437/18.12.2019 г. на ответника. Съгласно тази разпоредба, когато в срока по ал. 5 лицето не отстрани допуснатите непълноти, органите на дирекция "Миграция" - МВР, СДВР или областните дирекции на МВР мотивирано отказват издаването на документ за продължително пребиваване. В случая със заповедта за прекратяване на производството ответникът е приел, че не са изпълнение указанията за представяне на изисканите документи и поради неотстраняване на нередовностите в заявлението е прекратил разглеждането му и не е издал исканият документ. Правният ефект на тази заповед съвпада с този на изричен отказ, като са изложени мотиви, относими към тази хипотеза на закона.

И тъй като при обжалване на мълчалив отказ, ако последва изричен отказ, се счита за обжалван последния, съдът разглежда законосъобразността му като разглежда законосъобразността на Заповед № 5364з-2437/18.12.2019 г..

Видно от изпратените до жалбоподателя указания с писмо от рег.№ 5364000-19190/10.10.2019г. от него са изискани доказателства, касаещи доказване на основанията му, посочени в заявлението.

Заявлението от индийския гражданин е подадено на основание чл. 9а от ЗВПНРБГЕСЧТС. Съгласно посочената разпоредба на член на семейството на гражданин на Европейския съюз, който не е гражданин на Европейския съюз и не е упражнил правото си на свободно движение, се издава разрешение за пребиваване. За да се приеме, че са налице материалните предпоставки за издаване на разрешение за пребиваване по чл. 9а от ЗВПНРБГЕСЧТС, е необходимо заявителят да представи доказателства за това, че е член на семейството на гражданин на ЕС. В заявлението си Х. С. единствено твърди, че е племенник на Ч. М. С., гражданин на Великобритания. Съгласно легалното определение, дадено в § 1 от Допълнителните разпоредби на ЗВПНРБГЕСЧТС член на семейството на гражданин на Европейския съюз е:

а) лице, с което гражданинът на Европейския съюз е сключил брак или има фактическо съжителство, удостоверено с официален документ, издаден от друга държава - членка на Европейския съюз, или други документи, удостоверяващи обстоятелствата относно фактическото им съжителство, с изключение на писмено изявление от лицето; б) низходящ на гражданин на Европейския съюз и не е навършил двадесет и една години или е лице на негова издръжка, или е низходящ на лице по буква „ а, в) възходящ, който е на издръжка на гражданина на Европейския съюз или на лице по буква „ а

Тъй като от представените към заявлението документи не е видно по безспорен начин Х. С. да попада в някоя от изброените хипотези, поради това до него е изготвено съобщение рег. № 536400-19190/10.10.2019 г., с което чужденецът да бъде уведомен за необходимостта от представяне на документи, доказващи, че е член на семейството на гражданин на ЕС – нотариално заверен препис снет от оригинал на документ, който го удостоверява като член на семейството на гражданин на ЕС, придружен с превод на български език и документи, удостоверяващи адреса на пребиваване съгласно чл.20а, ал.1 от същия закон. Действително, по делото няма данни съобщението да е било изпратено за връчване на посочения адрес, а е било публикувано на интернет страницата на Дирекция „Миграция“, за което са представени съответните

разпечатки. Следва да се има предвид, че в заявлението си Х. С. е посочил адрес: [населено място], [улица], [жилищен адрес] - същият адрес, на който пребивава чичото на заявителя Ч. М. С. по договор за наем. В хода на административното производство по издаване на оспорената заповед е получено заявление с УРИ 536400-21988/18.11.2019 г. от собственичката на имота, находящ се на посочения адрес, Д. Х. М., с което е декларирала, че оттегля съгласието си за предоставяне на адрес на пребиваване на Ч. М. С., с който е сключен договор за наем на имота. Посочено е, че наемателите никога не са ползвали имота, а договорът за наем е сключен само, за да легитимират престоя си. В този смисъл е нямало възможност указанието да се връчи на посочения в заявлението адрес, тъй като по данни на наемодателката, оттеглила съгласието си да регистрира адреса, никога не е пребивавал на този адрес.

Същото се отнася и заповедта за прекратяване, която е връчена по реда на чл. 18а АПК като е качена на интернет страницата на Дирекция „Миграция“, тъй като посоченият в заявлението адрес не е потвърден, напротив наемодателката е заявила отказ.

Дори и да се приеме, че жалбоподателят е узнал за посочената заповед за първи път в хода на делото, доколкото в съдебното производство е упражнил правото си на защита срещу неразглеждането на заявлението му, то същият не представя никакви допълнителни доказателства, от които да се установи по безспорен начин основание за уважаване на заявлението му.

На основание чл. 170, ал. 2 от АПК, в тежест на жалбоподателя е да установи условията за предоставяне на пребиваване в Република България по ЗВПНРБГЕСЧТС и издаване на разрешение за пребиваване съгласно изискванията на Регламент ЕО № 1033/2002 на Съвета от 13.06.2002 г.

Не е спорно, че жалбоподателят е гражданин на трета страна - И.. Спорно е дали се установява, че има качеството на "член на семейството", по смисъла на закона, на гражданин на ЕС към момента на подаване на Заявление рег. № 52954 01.10.2019г., за което компетентният орган изисква съответните доказателства, в превод. След като такива не се представят, включително и в съдебното производство, то не се опровергава изводът на ответника, че нередовностите в заявлението не са отстранени и същото като нередовно правилно не е разгледано и производството по него прекратено.

Предвид изложеното, жалбоподателят не е установил основанията за предоставяне на пребиваване в Република България по ЗВПНРБГЕСЧТС със заявление вх.№ 53011/04.10.2019г., в което не е отстранил допуснати непълноти, поради което жалбата срещу отказа да се разгледа е неоснователна и следва да се отхвърли.

В хода на съдебното производство от страна на ответника е заявена претенция за заплащане на юрисконсултско възнаграждение, поради което такава следва да бъде присъдено. Предвид изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 4 от АПК, вр.чл. 78, ал. 8 от ГПК, оспорваният следва да бъде осъден, да заплати на ответника сторените по делото разноси за юрисконсултско възнаграждение, в размер на 100 лв., определено по реда на чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ, във връзка с чл.24 от Наредба за заплащането на правната помощ, субсидиарно приложими на основание чл. 144 от АПК .

Воден от гореизложеното, съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Х. С. срещу мълчалив отказ за издаване на разрешение за продължително пребиваване на член на семейството на гражданин на ЕС на Дирекция "Миграция" при МВР по негово заявление вх.№ 53011/04.10.2019г.

ОСЪЖДА Х. С., гражданин на И., [дата на раждане] , да заплати в полза на Дирекция "Миграция" – МВР юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба пред Върховен административен съд на РБ, в 14 дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: